

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

30. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

31. ČERVENCE 2016

Z obsahu:

Promluva o naději

a Promluva

o oběti mše svaté

Sv. Jan Maria Vianney

- strana 2 a 10 -

„Sekretářka mého Srdce“

Boží služebnice Benigna

Consolata Ferrero

(6. 8. 1885 - 1. 9. 1916)

- strana 4 -

Modlitba - základ

našeho života

P. Andreas Hirsch FSSP

- strana 5 -

Kardinál Sarah na konferenci o liturgii v Londýně

- strana 6 -

Hodnota mše svaté

- strana 7 -

Nesmírná hodnota mše svaté očima světců

- strana 8 -

Suma o darech svatého Josefa (34)

- strana 9 -

Varovné svědectví (4 - dokončení)

Svědectví P. Stevena
Scheiera na televizní
stanici EWTN

- strana 11 -

*„Člověk se musí chvět, země se musí třást, celé nebe musí být dojata,
když se na oltáři v rukou kněze objeví Boží Tělo.“ (sv. František z Assisi)*

Promluva o naději

Milé děti, budeme mluvit o naději. Právě ona vytváří veškerou lidskou blaženost na zemi. Někteří na tomto světě doufají příliš mnoho, jiní zase příliš málo. Říkávají: „Jenom jednou chci ještě udělat tento hřích. Jaký je v tom rozdíl, když ho udělám třikrát nebo čtyřikrát?“ Zrovna tak dobře by mohlo dítě říci svému otci: „Jen jednou tě ještě udeřím. Je to jedno, když tě budu prosit za odpuštění kvůli třem nebo čtyřem úderům. Jakýpak je v tom rozdíl?“ Hledme, tak jednáme proti dobrému Bohu a říkáme: „Jenom ještě tento rok budu dovádět a budu chodit tancovat do hospody a za rok se obrátím. Když se obrátím, dobrý Bůh mě přijme. On není tak zlý, jak říkají kněží.“ Kdepak, dobrý Bůh není vůbec zlý, ale je spravedlivý. Myslíte si snad, že se bude stále jen řídit vaší vůlí? Myslíte, že když jste jím po celý život

pohrdali, že vám potom rád padne kolem krku? Ach, jak velice se mýlíte! Je určitě míra milosti i hříchu, po které Bůh už jakoby ustupuje do pozadí. Co byste řekli o otci, který by úplně stejně nakládal s oběma svými dětmi, když jedno z nich je hodné a druhé nehodné? Určitě byste řekli: „Ten otec není spravedlivý!“ Tak tedy, ať to víte, ani Bůh by nebyl spravedlivý, kdyby nedělal rozdíl mezi těmi, kdo mu slouží, a těmi, kdo ho urážejí. Milé děti, nyní je tak málo víry ve světě, že lidé buď příliš mnoho doufají, nebo zoufají. „Udělal jsem příliš mnoho zla,“ říkají. „Dobrý Bůh mi nemůže odpustit.“ Milé děti, to je hrubé rouhání. Tím se staví hranice Božimu milosrdenství, ale Boží milosrdenství nemá žádné hranice, vždyť je nekonečné. I kdyby někdo spáchal tolik zla, kolik by bylo potřeba na to, aby celá farnost byla uvržena do záhuby, po-

kud se vyzpovídá a pokud cítí opravdovou lítost nad tím, co učinil, a je-li upřímně a pevně odhodlán nikdy už to neudělat, pak mu dobrý Bůh odpustí.

Byl jednou kněz, který kázal o naději a o milosrdenství dobrého Boha. Jiným předával mnoho myšlenek a důvěry a uklidňoval je, ale sám zoufal. Po kázání k němu přišel mladý muž a řekl: „Milý otče, přicházím se vyzpovídat.“ Kněz mu řekl: „Rád vyslechnu vaši zpověď.“ Mladík vyznal své chyby a pak dodal: „Milý otče, učinil jsem mnoho zla, jsem ztracen!“ – „Co to mluvíte, milý příteli? Nikdy nesmíme zoufat.“ Mladý muž se postavil a řekl: „Milý otče, vy nechcete, abych zoufal. A co vy?“ To byl pro kněze paprsek světla. Celý překvapený a zahanbený odehnal myšlenku na zoufalství, vstoupil do kláštera a stal se velikým světcem. Dobrý Bůh mu poslal anděla v podobě mladíka, aby mu ukázal, že nikdy nesmí zoufat.

Pokračování na str. 10

Důvěra v Ježíše, modlitba, mše svatá... Ve vzájemném propojení tvoří podstatu naší katolické víry, jejího každodenního prožívání. Na počátku stojí víra v Ježíše, v jeho spasitelnou moc a ukřižovanou lásku ke každému člověku, a odevzdání se do jeho milostiplné péče. Čím větší je naše důvěra v Ježíše (nejlépe bezmezná), tím více milostí jsme schopni od něho přijmout. Sám Ježíš to řekl Boží služebnici Benigně Consolatě Ferrero (str. 4-5): „Své milosti neomezují, pokud ani duše neomezují svoji důvěru ve mne.“

Svoji víru v Ježíše vyjadřujeme mnoha způsoby. Nejčastěji je to modlitba. (str. 5-6) Ale je-li naše víra dostatečně hluboká, pak logicky musí dospět k nesmírné touze po účasti na Ježíšově oběti na kříži – vždyť, kde je můj Milovaný, tam chci být i já. Jedinečnou příležitostí k tomu máme při každé mši svaté, při níž se nekrvavým způsobem obětuje stejný Boží Syn jako na Kalvárii. (str. 7) Nesmírnou hodnotu mše svaté zdůrazňují mnozí světci (str. 8), mezi nimi rovněž sv. Jan Maria Vianney, jehož liturgickou památku katolická církev slaví 4. srpna.

Editorial

Jeho dvě promluvy se vztahují k našim tématům: důvěra v Ježíše a jeho milosrdenství – spojená s opravdovou lítostí nad spáchanými hříchy a s pevným odhodláním se jich už nikdy nedopustit – a oběť mše svaté. (Generální audience Svatého otce se v měsíci červenci nekonají, proto jeho prostor dostal světec tohoto měsíce.)

Vrcholem mše svaté, a nelze jinak, je proměňování. Je smutné, že při otázce, co je hlavní a podstatnou částí mše svaté, mnoho věřících uvede jinou její část, než je proměňování (obvykle svaté přijímání či modlitbu Otče náš). Jak je možné, že nevědí, co je nejdůležitější při setkání s Ježíšem ve mši svaté? Snad je to proto, že milující nezná dobře svého Milovaného... Anebo stále ještě nedospěl k tomu, že tam, kde se děje největší Ježíšovo tajemství v dějinách spásy, je třeba mít své srdce, které se naplní láskou a úctou k právě vtělenému Ježíši do podoby chleba a vína. Neboť teprve v tomto hlubokém spojení

s živým Ježíšem přítomným na oltáři je člověk schopen opravdově se sklonit při svatém přijímání před Bohem, jenž přichází usidlit se v jeho duši. Netřeba dalších slov... Mnohem lépe je vše prožít...

Vraťme se v tuto chvíli k Boží služebnici Benigně Consolatě, či spíše ke slovům našeho milovaného Ježíše, která jí adresoval a jež jsou jasným programem i pro náš každodenní život: „Starám se o tebe ve všem. Ty dbej jen o to, abys mě milovala.“ Koresponduje to i s dnešním evangeliem: Život člověka není zajištěn tím, co má – a nemusíme myslet jen na hmotnou rovinu, ale třeba také intelektuální, vztahovou... Jediné důležité je být bohatý před Bohem – když každý okamžik našeho života bude prodechnut opravdovou láskou k Milovanému, k Ježíši, který se za nás obětoval na kříži a denně tuto oběť zpřítomňuje ve mši svaté. A to je ideál, o který na cestě spásy v duchovním životě usilujeme, aby vše, co říkáme, konáme, na co myslíme a po čem touží naše srdce, bylo v souladu s Ježíšovým Srdcem: „Ježíši tichý a pokorný Srdcem, přetvoř naše srdce podle Srdce svého!“

Daniel Dehner

Každá neděle je radostnou oslavou Ježíšova zmrtvýchvstání. Je to radost, která se může a má v plné míře týkat i tebe. Apoštol Pavel proto znovu připomíná, že i tys byl *vzkříšen zároveň s Kristem*. Využij každé neděle, aby sis vždy znovu a plně uvědomil své první vzkříšení: máš přece v sobě nový život, *ktej je s Kristem skryt v Bohu*. Spolu s Ježíšem můžeš dále zdokonalovat své zmrtvýchvstání tím, že *usiluješ o to, co pochází shůry*. Jako nový člověk jsi přece vykročil na cestu **pravého poznání**: to spočívá v tom, že usiluješ o naplnění nejvladnějšího smyslu svého života: *obnovit svou podobu se svým Stvořitelem*.

Skutečně *obnovit*? Ano, slyšíš dobře. Právě tato *podoba a obraz*⁽¹⁾ byly důvodem, pro který tě Bůh stvořil. Nesluší se, abys měl stále před očima svoji nejvyšší důstojnost a hodnotu? Víš snad o něčem větším, důležitějším a vznešenějším? Pros Ducha Svatého, aby ti dal ono důležité a jasné poznání, jak a proč máš *umrtvit v sobě všechno pozemské*.

Jedním z klamů, jimiž tě svět odvádí z tvé cesty a obelhává, jako by to byla samozřejmost, je zbožňování pozemských statků. Svatý Pavel to právem nazývá *modloslužbou*, protože majetek se stal skutečným bohem tohoto světa. Je to důležitá věc, o které chce s tebou dnes hovořit i sám Pán. Příležitost k tomu se naskytla, když jeden z posluchačů přišel za Ježíšem s neobvyklou žádostí: „Mistře, pojď urovnat náš dědický spor!“

Již mnohokrát jsi byl svědkem toho, jak Ježíš přijímá prosebníky. Přicházeli slepi, malomocní, ochrnutí, posedlí zlým duchem, zarmoucení rodiče. Nikdo z nich neodešel s prázdnou. Proč nechce Pán vyhovět člověku, který se cítí poškozen nespravedlností svého bratra?

Protože jeho království není z tohoto světa. S jeho spravedlností a jeho právem nechce mít Pán nic společného. Dokonce i tehdy, až se jednou sám stane obětí tohoto »práva«, zůstane věrný pravdě a spravedlnosti svého království.

V jeho království má právo a spravedlnost zcela jiné základy. Ve světě, který se klaní mamonu, je hlavním zákonem a cílem shromažďovat majetek a k tomu slouží všechny nástroje moci a práva. Lidé tohoto světa si bláhově myslí, že jsou tím moudřejší a chytřejší, čím více se jim

Pravé poklady

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Čí bude to, co jsi nashromáždil?

podářilo nashromáždít. Mají pak své jmění, ale to jim nedopřává klidu ani štěstí: budí závist, chamtivost, rozepře a zlobu. *Ani v noci si neodpočine jejich srdce*. Ježíšovo království nezná majetkové spory. Má zcela jiné *sýpky*, kde se shromažďují skutečné poklady, které navíc nepotřebují zámky, hesla ani strážce, protože je nemůže nic ohrozit, ani rez, ani mol, ani zloději a násilníci⁽²⁾. Proto ty, kteří přesto nejraději shromažďují jen do svých stodol a na svá důmyslně zajišťovaná konta, nazývá Ježíš bez obalu **blázny**.

Dej mu bez váhání za pravdu. Vždyť dokonce už v tomto časném světě se jednou můžeš přesvědčit, že *i když má člověk nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má*.

Ve skutečnosti je zde v sázce mnohem více než jen perspektiva časného života. Před Bohem může být člověk dokonce tím více ohrožen, čím více vlastní na této zemi. Co si tedy počít?

Svléci ze sebe starého člověka s jeho počínáním: Místo sebestředné hrabivosti očekává Pán od svých věrných vstřícnou a přející solidaritu a štedrost. *Starý člověk* myslí jen na sebe a na svůj zítřek. *Nový člověk* se nestará úzkostlivě, co bude zítra, když už dnes je kolem tolik bližních, kteří nevědí, co dál. Myslet na potřebné, to je právo a spravedlnost Božího království. Jsi schopen uvěřit svému Pánu, že ti bude *všechno ostatní přidáno, když budeš hledat nejdříve tuto spravedlnost*?⁽³⁾ Připomeň si radostnou zkušenost, kterou udělali jeho učedníci: *Když jsem vás poslal bez měšce, bez mošny, měli jste v něčem nedostatek? Odpověděli: Ne, v ničem*.⁽⁴⁾

Jestliže zatím necitíš odvahu vykročit za Ježíšem *bez měšce a bez mošny*, pros o milost, abys po této odvaze alespoň zatoužil. Až jednou překročíš její práh, zažiješ skutečnou svobodu Božích dětí. Uvědomíš si, jak zbytečně zatěžující byly všechny tvé *pozemské starosti*. Patříš přece k lidu, který *On pase, k stádu vedenému jeho rukou*⁽⁵⁾. V království, ve kterém

Liturgická čtení

1. čtení – Kaz 1,2;2,21–23

Marnost nad marnost – praví Kazatel – marnost nad marnost, všechno je marnost. Vždyť se stává, že někdo pracuje moudře, rozvážně a úspěšně, a nakonec to dá do vlastnictví jinému, kdo na tom nepracoval. I to je marnost a velké zlo. Co má člověk za všechno svoje namáhání a snahu, s níž se plahočí pod sluncem? Ano, po všechny dny má jen starosti; trápení je jeho zaměstnáním, ani v noci si jeho srdce neodpočine. I tohle je marnost.

2. čtení – Kol 3,1–5.9–11

Bratři! Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě. Umrtnete proto všechno, co je ve vašich údech pozemského: smilství, nečistotu, chlípnost, zlou žádostivost a chamtivost, která je modloslužbou. Neobelhávejte jeden druhého. Svléčte ze sebe člověka starého s jeho počínáním a oblečte člověka nového, který se obnovuje k správnému poznání, aby se podobal svému Stvořiteli. Tady už není Řek nebo Žid, obřezaný nebo neobřezaný, barbar, Skyta, otrok nebo člověk svobodný, ale všechno a ve všem je Kristus.

Evangelium – Lk 12,13–21

Někdo ze zástupu požádal Ježíše: „Mistře, řekni mému bratruvi, aby se rozdělil“

Dokončení na str. 4

každý myslí s láskou na druhé, nikdo nezůstane odkázán sám na sebe. Tam, kde nikdo nehromadí jen sám pro sebe, nikomu nebude nic scházet. Vstupem do tohoto království *obnovuješ svou podobu se Stvořitelem*.

Kéž bys dnes uposlechl jeho hlasu! Nezatrvej své srdce.⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Gn 1,26; ⁽²⁾ srov. Mt 6,20;

⁽³⁾ srov. Mt 6,33; ⁽⁴⁾ Lk 22,35;

⁽⁵⁾ srov. Ž 95,7; ⁽⁶⁾ srov. Ž 95,8

„Sekretářka mého Srdce“

„Důvěra a nic jiného než důvěra nás vede k lásce,“ učí nás sv. Terezie od Dítěte Ježíše a Svaté Tváře (1873–1897). Mladá francouzská světice, kterou vyhlásil papež Jan Pavel II. za učitelku církve, objevila svoji tzv. „malou cestu“ skrze slova Písma svatého.

Boží služebnici Benignu Consolatu Ferrero (6. 8. 1885 – 1. 9. 1916) Bůh viděl úplně jinak. Ježíš k ní hovořil osobně, aby tak vzbudil u všech lidí novou, bezmeznou důvěru v jeho lásku a milosrdenství.

„Apoštolka mého milosrdenství“ anebo „sekretářka mého Srdce“ – tak Ježíš nazýval Benignu Consolatu, která svůj krátký, ale intenzivní řeholní život strávila v klášteře Navštívení Panny Marie v městě Como v severní Itálii. Kromě představené nikdo netušil nic o mimořádných milostech, které sestra Benigna dostala. O jejím vnitřním životě se svět dozvěděl až po její smrti, když byla zveřejněna knížečka *Vademecum pro duše zasvěcené Bohu*.

„Starám se o tebe ve všem. Ty dbej jen o to, abys mě milovala.“

(Ježíš sestře Benigně Consolatě)

Rovněž svatá Faustyna Kowalská (1905–1939), apoštolka Božího milosrdenství z Polska, znala spisy této italské řeholnice a doslova se zamilovala do její biografie, která silně ovlivnila její další duchovní život.

Sestra Benigna Ferrero se narodila 6. srpna 1885 v Turíně, při křtu dostala jméno Marie Consolata, což v překladu znamená „naplněná útěchou“. Její rodina žila v hluboké zbožnosti, kterou dítě

nasávalo plnými doušky. Byla umělecky nadaná, od malička velice bystrá a už jako dítě pochopila hodnotu oběti.

Své rodiče poslouchala na slovo a rozhodně bojovala proti jakékoliv svévoli. Již jako mladé děvče cítila neodolatelnou touhu po životě v klášteře. Po jednom nevydařeném pokusu vstoupit do kláštera jí sám Ježíš ukázal, kde ji chce mít: v klášteře Navštívení, do kterého vstoupila 30. prosince 1907 ve svých 22 letech. Už během prvních let dělala Benigna tak

velké pokroky v duchovním životě, že se jen stěží na ní dala pozorovat nějaká slabost. Avšak jí samotné způsobovala i ta nejmenší nedokonalost takové výčitky svědomí, že to pro ni bylo doslova skutečné mučednictví.

Proto ji Ježíš poučoval slovy, která mohou být útěchou také pro nás: „Existuje jen málo duší, které dosáhnou největší svatosti, protože je málo těch, kteří se kvůli své ubohosti neznepokojují. Zne-

Služebnice Boží
Benigna Consolata Ferrero

pokojení je jako mol, který vyžere kus látky. Udělá sice malé díry, ale i přesto látku zničí. Nejjednodušší prostředek, jak se stát rychle svatým, je po spáchaných chybách se hluboce pokořit a příliš se jimi nezaobírat. Je třeba jich litovat, ale zároveň je třeba důvěřovat mé dobrotě. Duše neutrpí žádnou škodu, pokud po spáchaní nějaké nedokonalosti vzbudí akt pokory, důvěry a lásky, a tím se obohatí milostmi. S pokorou se znovu postavíš, s důvěrou utíkáš ke mně a s láskou se se mnou sjednocuješ. Kdybych měl před sebou dvě duše, z nichž jedna by byla sice čistější a méně obtížena nedokonalostmi, ale měla by »malé« srdce a nedokonalostem by se vyhýbala pouze ze strachu, a druhá duše by měla sice více nedokonalostí, avšak více by mi důvěřovala, pak by se mi druhá duše líbila více. Tak moc se mi líbí důvěra.“

Žádná oběť nebyla pro Benignu příliš velká, když šlo o to, aby učinila Ježíše šťastným. On sám jí vysvětlil, jak se mu nejvíce líbí: „Pokud mi chceš udělat radost, tak mi důvěřuj. Chceš-li mi udělat ještě větší radost, tak mi důvěřuj ještě více. Když mi chceš udělat největší radost, tak mi důvěřuj bezmezně.“

Ježíš se zjevoval své nevěstě s takovou něžností a láskou, že využívala každou příležitost, aby mu za to děkovala a nějak mu to odplatila. On sám jí ote-

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

lil se mnou o dědictví!“ Odpověděl mu: „Člověče, kdo mě ustanovil nad vámi soudcem nebo rozhodčím?“ Potom jim řekl: „Dejte si pozor a chraňte se před každou chamtivostí. Neboť i když má někdo nadbytek, jeho život není zajištěn tím, co má.“

Pověděl jim toto podobenství: „Jednomu bohatému člověku se na poli hojně urodilo. Uvažoval tedy sám pro sebe: „Co mám udělat? Vždyť už nemám,

kam svou úrodu uložit! Tohle udělám,“ řekl si, „strhnu své stodoly, vystavím větší a tam složím všechno své obilí i své zásoby. Pak si mohu říci: Máš velké zásoby na mnoho let. Klidně si žij, jez, pij, vesele hoduji!“ Bůh však mu řekl: „Blázne, ještě této noci budeš muset odevzdat svou duši, a cí bude to, co jsi nashromáždil!“ Tak to dopadá s tím, kdo si hromadí poklady, ale není bohatý před Bohem.“

► vřel oči pro svoji lásku: „Čti větu »Miluji tě« na chlebě, který jíš, ve vodě, kterou piješ, na posteli, ve které spíš. Toto všechno jsem ti daroval, protože tě miluji. Ve všem, co ti přijde pod ruku, čti: »Miluji tě!«“

Na znamení své opěťované lásky k Ježíši sestra Benigna složila slib, že se vždy bude rozhodovat pro to, co je dokonalejší. Slíbila, že všechno bude konat z čisté lásky. Od té chvíle chtěla být ještě pozornější a obětavější, aby svému nebeskému Ženichovi pomohla zachraňovat duše.

Když v roce 1914 vypukla první světová válka, sestra Benigna se nabídl jako smírná oběť a prosila o smilování pro lidstvo. Ježíš jí dodal útěchu slovy, že tato válka není trestem Boží spravedlnosti; vždyť svět, který je tak velmi hříšný, by za své hříchy musel být zničen celý. „Protože jediný okamžik stačí nebeskému Otci k tomu,“ vysvětlil jí Pán, „aby duši zachránil. A co se týká těch, kteří se neobrátní, je to znovu důkaz Božího milosrdenství, že jejich život bude zkrácen, aby se tak zmenšilo jejich utrpení na věčnosti.“ Tato slova mohou být útěchou také dnes pro nás, když se při pohledu na nějaké neštěstí anebo masakr ptáme, proč to Bůh dopouští. Sestra Benigna nepřestávala orodovat za vojáky a trpící a pomáhala jim především svojí důvěrou. Sám Ježíš ji povzbudil těmito slovy: „Jak moc se mi líbí duše, které mi důvěřují. Duše, která mi důvěřuje, má úplnou moc nad mým Srdcem. Svě milosti neomezují, pokud ani duše neomezují svoji důvěru ve mne.“

Zvláště v posledních letech života byla tato vroucně milující duše velmi často napadána démony. S vytrvalostí a modlitbou, především však s důvěrou, porazila sestra Benigna Consolata všechny útoky a 1. září 1916, na první pátek, okolo třetí hodiny odpoledne mohla jako 31letá odejít ke svému Ženichovi.

Pán si vyvolil sestru Benignu Consolatu, aby skrze ni k chladnému a lhostejnému lidstvu hovořil o svém nekonečném milosrdenství: „Konej zadostiučinění mému milosrdenství tím, že mi budeš důvěřovat. Nenechej se znechutit. Malomyslnost ještě nikoho neučinila svatým. Sklíčená duše je hned poražena.“

*Z Vítězství Srdce 108/2016
přežil -dd-*

Modlitba - základ našeho života

Většinou je základem našich modliteb prosba o časné nebo věčné dobro. V modlitbě se obracíme na všemohoucího a milujícího Boha a předkládáme mu svoje prosby. K tomu jsou vhodné modlitby Otče náš, Zdravas Maria, Vyznání víry, růženec, osobní modlitby a krátké střelné modlitby, jako: „Ježíši, zahřej nás ve své svatosti.“

Často máme pocit, že Bůh mlčí, že nás neslyší, když nejedná tak, jak bychom si přáli. Proto je důležité nejdříve zkoumat, jestli naše prosby odpovídají jeho přikázáním a jeho vůli. Dalším důležitým bodem v této souvislosti je, že vševědoucí a milující Bůh má přehled o celém našem životě. Chce nás řídit tak, abychom dosáhli věčného života, věčného štěstí u něho. Možná tomu naše přání brání. Děti, kterým se plní veškerá přání bez hranic, upadají do velkého nebezpečí sobectví. Proto nemáme ale přestávat prosit Otce ve jménu Ježíšově (Mt 7,7; Jan 14,13; 15,7; 16,23) - ale právě podle jeho vůle (Mt 6,10), protože On nejlépe ví, co je pro nás dobré.

Otázka na reakci Boha na naše prosby vyžaduje trpělivost, jak také Pán má trpělivost s námi, hřešícími a slabými lidmi. Často je tomu tak, že nás všechny možné dovolené radosti zajímají více než Bůh sám. Právě v těchto zkouškách je nezbytné Bohu ukázat naši věrnost a tím naši lásku, abychom se nenechali uchvátit svými vášněmi. Podstatná všeobecná pravidla dostáváme od Boha v Písmu svatém a skrze církve: Pomysleme zde hlavně na Desatero přikázání a na katechismus. Boží velikost můžeme obdivovat ve stvoření.

Ale nejdůležitější odpovědí Boží na úpěnlivé prosby ztraceného lidstva by-

lo a je vtělení jeho Syna Ježíše Krista. On sdílel náš život - od malého dítěte až ke své hořké smrti na kříži. Jemu není cizí žádné lidské utrpení kromě hříchu (Žid 4,15). Ježíš vydal svůj život dobrovolně jako dobrý pastýř za nás na kříži. Po třech dnech vstal z mrtvých ve slávě a zjevil se ženám, apoštolům a učedníkům. Tím potvrdil svůj život a svoje poselství. Toto mohl udělat jenom Ježíš Kristus jako pravý Bůh a pravý člověk. Pravý člověk, protože měl hlad a plakal nad Lazarem. Protože trpěl a zemřel. Pravý Bůh, protože křísil mrtvé, uzdravoval nemocné, způsobil rozmnožení chlebě a vstal z mrtvých.

Nám se daruje smíření s Bohem v církvi křtem a ve zpovědi. Ba ještě více: V každé mši svaté se Kristus, věčný Syn Boží, poníží, a promění chléb a víno ve své Tělo a Krev.

Toto chceme vzít jako podnět, abychom Trojjedinému Bohu poděkovali a jeho chválili, protože na tento způsob modlitby rádi zapomínáme. Může to být takováto modlitba:

„Uctívám Tě, můj Bože, protože jsi všemohoucnost lásky, a velebím tvoji milosrdnou dobrotu.“

Ve vzývání darujeme své srdce Bohu, který se nám zcela daroval v Ježíši Kristu: jako dítě v Betlémě, jako umírající na kříži, na oltáři během mše svaté a ve svatém přijímání. Dávejme zvláště pozor na to, že to není oplatek, který dostáváme, ale že přijímáme opravdu Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, ve svatém přijímání. Svatý Cyril Jeruzalémský píše ve své páté Mystagogické katechezi (kázání o svaté Eucharistii), že nejmenší částička proměněné Hostie má daleko větší hodnotu než zlatý prach (*V. Mystagogická katecheze*, 21). Proto musíme dávat pozor, aby se nic z toho neztratilo, k čemuž je nejvíce vhodné přijímání do úst.

„Vzývám Tě, můj Bože, protože jsi Všemohoucnost lásky, a velebím tvoji milosrdnou dobrotu.“

Bůh, Všemohoucnost lásky, se učinil tak malým a tak pokorným, aby u nás pobýval a přišel do našich srdcí. Je plný slitovné dobroty, vždyť se pro nás stal člověkem a zemřel na kříži. Nejsou to tedy

žádná prázdna slova, ale v této modlitbě se vyjadřuje plná pravda oběti života Ježíše Krista.

Neexistuje větší láska, než když člověk vydá svůj život za své přátele (srov. Jan 15,13), což Ježíš pro nás udělal. Tato oběť nachází svoje dokonání ve zmrtvýchvstání, svoje zpřítomnění a obnovení v každé mši svaté. Proto mu nemůžeme nikdy dostatečně poděkovat svým příchodem a klaněním. Přítom je důležité vědět, že Trojjediný Bůh nás nepotřebuje, protože je nekonečně šťastný. My ale jeho lásku a milosrdenství potřebujeme a On nám je rád daruje.

Bůh Otec nás stvořil a vykoupil skrze Syna v Duchu Svatém bez našeho přičinění. On nás ale nechce zachránit bez nás, protože respektuje naši svobodu. Nekonečně šťastný Bůh nám dává účast na svém štěstí a na svojí trojjediné lásce, proto se nám dává skrytý ve svátostech: Ve křtu si u nás dělá příbytek, ve zpovědi nám odpouští hříchy, v přijímání k nám přichází skrytý ve svém božství a lidství v proměněné Hostii. On je skutečně přítomný ve své lásce a dobrotě.

To je jeho konkrétní odpověď na naše prosby: Věčný Bůh nám dává sám sebe ve svatém přijímání.

Naše starosti přitom vždycky nezmi- zí, ale můžeme si být jisti, že jsou u Pána dobře uschovány. Ježíš zná tyto starosti jako Bůh a prožil je jako člověk. Nese je s námi, dokud nedosáhneme svého cíle u něho. Mysleme na to, abychom modlitbu nezneužívali jenom jako východisko z nouze, když už nevíme jak dál, nýbrž abychom ji považovali za základ našeho života. Modlitba a mše svaté o nedělích o svátcích jsou základem naší lásky k Bohu, která ale musí být potvrzena naší láskou k bližnímu.

Ježíš nám říká stále znova, že se musíme modlit (Mt 6,5-15: Otče náš), od- pouštět (Mt 18,22: sedmasedmdesátkrát; Lk 23,34: Otče, odpusť jim, neboť nevě- dí, co činí) a milovat (Jan 15,9-17: mi- lujte se navzájem, jak jsem miloval vás; Mt 5,44: láska k nepřítelům).

Děkujeme a velebme Trojjediného Bo- ha za všechno, co nám dává, stále znovu slovy: „Velebím Tě, můj Bože, protože Ty jsi Všemohoucnost lásky, a velebím tvoji milosrdnou dobrotu. Amen.“

Z Der Fels 6/2016 přeložil -mp-

Kardinál Sarah na konferenci o liturgii v Londýně

Ve svém projevu (5. 7. 2016) na konferenci o liturgii *Sacra Liturgia VK 2016* v Londýně kardinál Robert Sarah, prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, požádal všechny biskupy a kněze, aby si osvojili odvě- kou orientaci při mši svaté, kdy kněz společně se shromážděnými laiky stojí čelem ke svatostánku, a nikoli směrem k lidu. Vyzval, aby tato orientace byla zaváděna od letošního adventu, který začíná 27. listopadu. Během téže přednášky kardinál Sarah vyzval všechny katolíky, aby přijí- mali Eucharistii vkleče. Prefekt vatikán- ské kongregace pro bohoslužbu prozra- dil, že ho papež František požádal, aby „pokračoval v liturgickém díle, které za- počal papež Benedikt“.

Dan Hitchens, zástupce šéfredaktora *Catholic Herald*, toto oznámení okamži- tě označil za „nejdůležitější zprávu tý- kající se liturgie, protože Benedikt XVI. svým motu proprio *Summorum Ponti- ficum* z roku 2007 poskytl větší svobo- du kněžím slavit tradiční latinskou mši“.

Francouzský biskup Dominique Rey, který se účastnil konference, bez váhání přijal žádost kardinála Saraha a slíbil, že

o adventu ve své diecézi začne tyto změ- ny zavádět. Rey, biskup z Fréjus-Toulo- nu, se na konferenci obrátil na kardinála Saraha se slovy: „V reakci na vaši výzvu nyní oznamuji, že první adventní neděli letošního roku při slavení eucharistie ve své katedrále i při jiných příležitostech budu rozhodně sloužit ad orientem – če- lem k Pánu, který přichází.“

Biskup Rey dodal: „Před začátkem ad- ventu odešlu list svým kněžím a věřící- mu lidu, abych jim vysvětlil své počínání v této záležitosti. Vyzvu je, aby následo- vali mého příkladu.“

Kardinál Sarah poděkoval za mnohá slavení liturgie, která jsou vedena zbož- ně a oslavují Boha, ale postěžoval si ta- ké na řadu liturgických nešvarů v církvi. „V posledních desetiletích,“ pozname- nal, „jsme viděli mnohá liturgická slave- ní, kde byli lidé, osobnosti a lidské úspě- chy stavěny natolik do popředí, že téměř vyloučily Boha.“

Kardinál Sarah využil svůj africký pů- vod k tomu, aby daný problém názorně vysvětlil. „Já jsem Afričan,“ řekl. „Dovolte mi, abych se vyjádřil přímo: Liturgie není prostorem k propagaci mé kultury. Spí- še je prostorem, kde je má kultura křtě- na, kde je má kultura přiváděna k Bohu.“

Sarah naznačil, že otcové Druhého va- tikánského koncilu zamýšleli provést li- turgickou reformu proto, aby na mši při- vedli více věřících, ale tato snaha z větší části selhala. „Bratři a sestry, kde jsou ti věřící, o nichž mluvili koncilní otcové?“ otázal se.

Poté kardinál pokračoval. Z mnoha vě- řících jsou nyní nevěřící: na liturgii vůbec nepřicházejí. Řečeno slovy svatého Ja- na Pavla II.: Mnozí křesťané žijí ve stavu „tichého odpadlictví“; „žijí, jako by Bůh neexistoval“ (apoštolská exhortace *Eccle- sia in Europa*, 28. června 2003, 9). Kde je ona jednota, které chtěl koncil dosá- hnout? Stále ještě jsme jí nedosáhli. Udě- lali jsme skutečný pokrok při volání ce- lého lidstva do domu církve? „Nemyslím si to. A přece jsme toho s liturgií proved- li velice mnoho!“

*Robert kardinál Sarah,
prefekt Kongregace pro bohoslužbu
a svátosti*

Hodnota mše svaté

► Vyjádřil „hluboký smutek“ z „mnoha liturgických nešvarů v dnešní církvi“ a podotkl, že „eucharistie je příliš velký dar na to, abychom tolerovali nejednoznačnost a znevažování“.

Jedním z takových nešvarů, jež zmínil, je to, když kněží „ustupují stranou a umožňují mimořádným udělovatelům svatého přijímání podávat Eucharistii“, což je podle názoru řady kněží způsob, jak umožnit laikům intenzivnější účast na mši svaté. „Je to špatné, spíše se jedná o popření kněžské služby a klerikalizaci laiků,“ řekl kardinál Sarah. „Když se toto děje, je to znamení, že formace probíhala velice špatně a je třeba ji napravit,“ dodal.

Vyzval k hojnému přijímání tradiční latinské mše a také podpořil tradiční praktiky, které již dříve navrhl papež Benedikt XVI., včetně užívání latiny při nové mši, přijímání Eucharistie v kleče a zpěvu gregoriánského chorálu. „Musíme zpívat posvátnou liturgickou hudbu, ne pouze zbožné skladby nebo ještě hůře, světské písně,“ řekl. „Koncil nikdy nezamýšlel, že by se měl římský ritus slavit výhradně v lidovém jazyce. Hodlal však umožnit jeho častější používání, zejména při čteních.“

Když už byla řeč o klečení při svatém přijímání, prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti připomněl kněžím, že nesmějí odírat lidem Eucharistii proto, že při přijímání svátosti klečí. Ba co více, vyzval, aby všichni tam, kde je to možné, přijímali v kleče. „Klečení při posvěcení (pokud nejsem nemocen) je důležité. Na Západě je to považováno za tělesný úkon zbožnosti, kterým se pokoujeme před naším Pánem a Bohem. Je to v podstatě modlitební úkon. Tam, kde klečení a pokleknutí z liturgie vymizelo, je třeba je obnovit, zejména při přijímání našeho požehnaného Pána v Eucharistii.“

Významnou část své přednášky věnoval výzvě kněžím a biskupům, aby slavili mši „ad orientem“, tedy společně s lidem čelem k našemu Pánu. Zde jsou klíčové výňatky:

„Ačkoli sloužím jako prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, svou výzvu činím ve vší pokoře jako kněz a biskup s nadějí, že budou⁽¹⁾ v celé církvi podporovat zralé myšlení, vzdělanost a dobrou liturgickou praxi.“

Při mešní oběti jsou Přinášející a Oběť nekonečně důstojní; je to ten, o kterém sám Bůh Otec říká: „Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení.“ (Mt 3,17) Proto má mše svatá nekonečnou hodnotu. Mší svatou se Bohu prokazuje nekonečná čest. Mešní oběť má stejnou hodnotu jako oběť na kříži na Kalvárii, protože se tak obětuje stejný Syn jako tam. Tak jako slunce překonává leskem všechny planety a země překonává všechny hvězdy dohromady, tak překonává zbožná přítomnost na mši svaté všechna naše díla ve své důstojnosti a užitečnosti.

„Udělejte všechno možné, abyste mohli být denně přítomni na vznešené a svaté oběti mše svaté. Protože mše svatá je centrem křesťanského náboženství, sluncem duchovních cvičení, srdcem veškeré zbožnosti a blahoslavenství. Její vyslechnutí je dokonce užitečnější než nejznamenitější druh modlitby, rozjímání. Protože při rozjímání si Krista pouze představujeme, při mši svaté je ale osobně přítomný. Když vám ale nutně okolnosti zabraňují v účasti, musíte alespoň

své srdce přinést k oltáři a být tak přítomni mši svaté duchovním způsobem.“ (Sv. František Saleský)

Kdo chce obdržet velkou milost dobré smrti, ať poslechne slova sv. Bernarda: „Není možné, aby křesťan, který často a zbožně bývá přítomen na mši svaté, zemřel špatnou smrtí.“

Vezměme si tedy za své heslo: „Mše svatá je moje nebe.“

*Z Dienst am Glauben 3/2016
přeložil -mp-*

„Chci apelovat na všechny kněze... Jsem přesvědčen, že je velmi důležité, abychom se co nejdříve vrátili ke společné orientaci kněze a věřících stejným směrem – k východu nebo alespoň k apsidě, k Bohu, který přichází – v těch částech liturgického obřadu, kdy se obracíme k Bohu... Myslím, že je to velmi důležitý krok pro zajištění toho, aby Bůh byl skutečně v centru našeho slavení.“

„A tak vás, milí otcové, žádám, abyste zaváděli tuto praxi všude, kde je to možné, samozřejmě obezřetně a s nezbytnou katechezí, ale také s jistotou pastýře, že se jedná o něco dobrého pro církve a pro náš lid.“

„Váš pastorační úsudek určí, jak a kdy je to možné, ale snad by bylo vhodné s tím začít o letošní první neděli adventní. Milí otcové, měli bychom znovu naslouchat Božímu nářku, jak jej ohlašoval prorok Jeremiáš: »A ke mně se obraćejí zády.« (2,27) Obratme se opět čelem k Bohu!“

„Rád bych vyzval i mé bratry biskupy: Prosím vás, abyste vaše kněze a lid tímto způsobem vedli k Pánu, a to zejména při významných slavnostech ve vaší diecézi

a katedrále. Formujte prosím seminaristy v tomto duchu, aby nebyli povoláni stát se kněžími, kteří sami budou v centru liturgického uctívání, ale aby vedli věřící jako své bližní ke Kristu. Prosím, usnadněte tuto prostou, ale hlubokou reformu ve vašich diecézích, katedrálách, farnostech a seminářích.“

Při přednášce kardinál Sarah zdůraznil obrovskou zodpovědnost kněží vzhledem k eucharistii. „My kněží, my biskupové neseme velkou odpovědnost,“ řekl. „Jak náš dobrý příklad buduje dobrou liturgickou praxi; jak naše nedbalost nebo přečiny poškozují církve a její posvátnou liturgii!“

A varoval rovněž spolubratry v kněžské službě: „Vyvarujme se pokušení liturgické lenosti, protože to je pokušení od ďábla.“

*Zdroj: LifeSiteNews, 7. 7. 2016
Převzato z www.rcmonitor.cz
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ Biskupové a kněží... [pozn. red.]

Nesmírná hodnota mše svaté očima světců

„Kristus skrze lidi obnovuje svou oběť. Mše není pouhé představení oběti kříže; nemá jen hodnotu prosté připomínky; je to skutečná oběť jako na Kalvárii, kterou mše svatá trvale zpřítomňuje a aplikuje plody oběti kříže. Kéž bychom si byli vědomi, jaké poklady můžeme získat po sebe i pro celou církev!“ (D. C. Marmion)

* * *

„Věz, křesťane, že zbožnou účastí na mši svaté si zasloužíš více, než kdybys rozdal všechn svůj majetek chudým a prošel jakou poutník celou zemí.“ (sv. Bernard)

* * *

„Pán nám udělí všechno, o co ve mši svaté prosíme, ba co více, dá nám i to, na co ani nepomyslíme a co nutně potřebujeme.“ (sv. Jeroným)

* * *

„Kdybychom znali cenu oběti mše svaté, s jakou horlivostí bychom ji sledovali!“ (sv. Jan Maria Vianney)

* * *

„Mše svatá je lék na uzdravení nemoci a oběť na zaplacení vin.“ (sv. Cyprián)

* * *

„Všechny lidské dobré skutky dohromady se nemohou rovnat mešní oběti, protože jsou to jen lidské skutky, zatímco mše svatá je dílo Boží.“ (sv. Jan Maria Vianney)

* * *

„Modlitbou žádáme Boha o milosti, mešní oběti ho nutíme, aby nám je dal.“ (sv. Filip Neri)

* * *

„Mše svatá má svým způsobem takovou cenu, jakou má pro naše duše Ježíšova smrt na kříži.“ (sv. Jan Zlatoústý)

* * *

„Mše svatá je nejposvátnější náboženský úkon, který nejvíce oslavuje Boha a nejvíce prospívá naší duši. Získáváme z ní sílu, abychom milovali Boha a bliž-

niho a dokázali odpouštět.“ (sv. Petr Julian Eymard)

* * *

„Slavit mši svatou má takovou cenu, jakou má smrt Ježíše na kříži.“ (sv. Tomáš Akvinský)

* * *

„Člověk se musí chvět, země se musí třást, celé nebe musí být dojata, když se na oltáři v rukou kněze objeví Boží Tělo.“ (sv. František z Assisi)

* * *

„Co by z nás bylo bez mše svaté? Všechno by zde zahynulo, protože jen mše svatá může zadržet Boží ruku. Bez ní by církev přestala trvat a celý svět by padl do záhuby.“ (sv. Terezie z Lisieux)

* * *

„Jak šťastný je anděl strážný, když doprovází duši na mši svatou!“ (sv. Jan Maria Vianney)

* * *

„Účastnit se zbožně mše svaté je více než postit se celý rok o chlebu a vodě.“ (sv. Leonard z Porto Maurizio)

* * *

„Všechny kroky, které někdo udělá, aby se účastnil mše svaté, zapisuje a sčítá

tá anděl a každý se dočká od Boha té největší odměny zde na zemi i v nebi.“ (sv. Augustin)

* * *

„Mše svatá je dílo, ve kterém nám Bůh staví před oči všechnu lásku, kterou nám přinesl; je to svým způsobem souhrn všech dobrodiní, která nám prokázal.“ (sv. Bonaventura)

* * *

„Bůh raději přijímá mši svatou než všechny zásluhy všech andělů.“ (sv. Vavřinec Justiniani)

* * *

„Země by snáze vydržela bez slunce než bez mše svaté.“ (sv. P. Pio z Pietrelciny)

* * *

„Ani sám Bůh nemůže učinit něco, co by bylo světlejší a větší než slavení mše svaté.“ (sv. Alfons Maria z Liguori)

* * *

„Ujišťuji tě, že tomu, kdo se zbožně účastní mše svaté, pošlu v posledních okamžicích jeho života tolik svých svatých, kolik bylo jeho opravdu zbožných účastí, aby ho posilovali a chránili.“ (Ježíš svatě Gertrudě z Helfty)

Přeložil -mp-

Suma o darech svatého Josefa (34)

DRUHÁ ČÁST

Kapitola VII: Dar nejvyš rozvážného a hlubokého uvažování

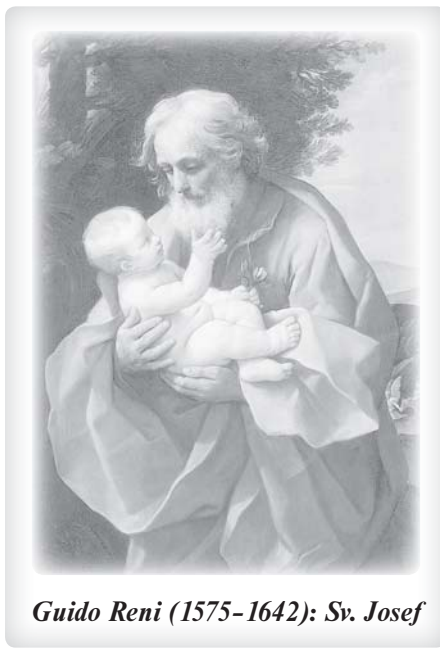
Když chce evangelista Matouš popsat bystrost a přesnost Josefova nejvyš rozvážného uvažování, praví: „Ježíšova matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než spolu začali bydlet, ukázalo se, že počala z Ducha Svatého. Protože její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně se s ní rozjet. Když o tom uvažoval...“⁽¹⁾ Jak je patrné, mnozí učitelé, třebaže velmi vynikající rozumem, rozvahou a naukou, toto jeho nejvyš hluboké uvažování ne zcela dostatečně a jasně pochopili. Je to zřejmé, uvažujeme-li o jejich různých tvrzeních. Zde je třeba poznamenat, že když se Maria po třech měsících navrátila od Alžběty, její břicho se jeví jako vypouklé, a tak velmi zřetelně poukazovalo na to, že je těhotná. Když to Josef jasně rozeznal, naplnilo ho to velkým údivem, takže se ponořil do velmi důkladného uvažování. Svatý Ambrož tvrdí, že tomu tak bylo proto, že Josef měl podezření, že se Maria dopustila cizoložství. Někteří pak říkají, že se zdá, že svatý Tomáš je tomuto názoru příznivě nakloněn v třetí části své Teologické sumy, v otázce 29, článku druhém, odpovědi na třetí námitku. To se mi však v žádném případě nezdá, neboť z jeho slov nelze vyvodit takový závěr. Origenes a Remigius pak praví, že se Josef při onom uvažování přikláněl k něčemu jinému. Věděl totiž, že Kristus se má narodit z panny, a věřil, že Maria z rodu Davidova a vynikající velkou svatostí a nevinností je touto pannou. Proto se považoval za nehodného, aby s ní přebýval. Nechtěl na ni tudíž veřejně ukázat, aby s ním nebyla nucena bydlet, což on jako vpravdě pokorný odmítal. Další konečně praví, jako svatý Jeroným, že uvažování svatého Josefa bylo nejednoznačné. Týž svatý Jeroným tak uvádí: „Je to největší svědectví toho, že Josef, který znal její čistotu a byl naplněn údivem nad tím, co se stalo, zakrývá mlčením to, čehož tajemství neznal.“ Svatý Tomáš se drží tohoto názoru a v svém komentáři k čtvrté knize Sentencií, v distinkci 30, otázce

druhé, článku druhém, odpovědi na poslední námitku, říká, že svatý Josef z pokory uvažoval o tom, že nechce přebývat s tak velikou svatostí, a z oddanosti nechtěl na Marii veřejně ukázat, tj. zbavit dobré pověsti. Tak to také uvádí v třetí části své Teologické sumy. Když se pak Josefovi zjevil anděl, proti jeho přílišné pokoře mu přikázal, aby se nebál, a proti jeho podezírání mu řekl, že početí bylo svaté.⁽²⁾

*„Všimněme si také
Josefovy tichosti.
Nikomu nevypráví
o svém podezření, a to ani té,
kterou podezíral,
avšak sám v sobě uvažuje.“*

(sv. Jan Zlatoústý)

Toto jsou přesné výklady velmi vynikajících mužů, vhodné pro každý stav. Lidé tělesní se přikloní k prvnímu výkladu, neboť podle Filosofova,⁽³⁾ jaký kdokoliv je, tak usuzuje. Čistí a nevinní, kteří zachovávají panenství svým prostým chováním před Bohem, budou snadno souhlasit s druhým názorem. Vědí totiž, s jakou pokorou je třeba následovat stopy Boha,

Guido Reni (1575-1642): Sv. Josef

který se prochází v zahradě⁽⁴⁾ jejich myslí, a tak nemyslí vysoko, nýbrž se sklání k nízkým.⁽⁵⁾ Třetího názoru se pak ihned přidrží rozvážní a vyvážení. Připisují totiž ctnosti a spravedlnosti zlatou střední cestu, jako je obdobně třeba zachovávat střed u nahodilých čili pravděpodobných důvodů.

V tomto Josefově vznešeném uvažování je třeba mít na paměti, že první hnutí myslí není nikdy přičitatelné jako hřích, neboť není dobrovolné a často vychází z těla, neboli z nedokonalého. Musíme také uvažovat o rozvoji uvažování, kdy rozum, který začíná přemýšlet, vzbuzuje své síly, shromažďuje důvody pro jednu či druhou stranu sporu, zvažuje a zkoumá je a nejvyš pozorně o nich uvažuje. Duch tak zůstává nejistý uprostřed důvodů, které obojí se ho snaží přesvědčit, ale jež bojují proti sobě. V tomto uvažování nejde o nic hříšného, nýbrž naopak o něco záslužného, neboť rozhodnutí má vycházet z moudrého rozvažování, pokud ovšem této zásluze něco jiného nebrání. Nakonec se svobodný duch přiklání k té straně, již chce, a vyzývá vůli, aby s tím souhlasila. Pokud se to takto uskuteční, onen konečný soud je buď dobrý, nebo zlý. Jelikož Josefovo uvažování bylo přehluboké, nemůžeme se domnívat, že postřádalo co nejjasnější první hnutí, zkoumání a konečný soud. Můžeme tudíž říci, že první hnutí tohoto nejvyš vznešeného uvažování vysvětluje jeho názor, proces uvažování jeho poslední soud a tento poslední soud pak jeho prostřední názor.⁽⁶⁾ Podle tohoto posledního soudu je tak třeba chápat následující slova svatého Jana Zlatoústého: „Ó neocenitelné lůno Panny Marie! Josef věřil více v její panenství a věřil více, že panna může počít, než v to, že by Maria mohla zhřešit.“

Každý z těchto názorů má nejvyš svatě a vzdělané zastánce, což každé části uvedeného uvažování dodává autoritu Ducha Svatého.⁽⁷⁾ A věříme, že žádný ze svatých se nezmýlil, avšak každý z nich jednotlivě vysvětluje to, co se mu jeví jako rozumné, prospěšné pravým a živým údům církve a shodující se s nimi, a to pod vlivem Ducha Svatého, který skrze své správce řídí Tělo církve. Ani onen učitel, který vysvětluje první hnutí tohoto svatého uvažování, nemá být považován za méně duchovního, poněvadž výklad se děje

ku prospěchu posluchačů, a nikoliv toho, kdo jej pronáší. Můžeme tak vidět, že nejdnou méně dokonalí lidé vykládají božská Pisma přesněji, a to podle svědectví proroka, který praví: „A jeho protivníci prach budou lízat.“⁽⁸⁾ A dále: „Proč odříkávaš má přikázání a bereš do úst mou smlouvu ty, který nenávidíš kázeň a má slova házíš za sebe?“⁽⁹⁾ Konečně Glosa říká o tomto uvažování: „V tom se projevuje moudrý duch, že nic nechce začít opovážlivě.“ A svatý Jan Zlatoústý učí: „Všimněme si také Josefovy tichosti. Nikomu nevypráví o svém podezření, a to ani té, kterou podezíral, avšak sám v sobě uvažuje.“ Tolik on.

(Pokračování)

*Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP*

Poznámky:

- (1) Mt 1,18-20.
- (2) Srov. Mt 1,20.
- (3) Tj. Aristotela, filosofa *par excellence*. [pozn. překl.]
- (4) Srov. Gn 3,8. [pozn. překl.]
- (5) Srov. Řím 12,16. [pozn. překl.]
- (6) Jak je patrné, I. Isolani zde rozlišuje tři fáze uvažování a jejich vzájemnou podmíněnost, totiž první hnutí myslí (*primus motus*), prostřední názor (*media opinio*) a konečný soud (*iudicium ultimum*). Prostřední názor vychází z prvního hnutí myslí; celý proces uvažování vysvětluje konečný soud a tento konečný soud vychází z prostředního názoru. [pozn. překl.]
- (7) Jak se může vidět i z toho, co bezprostředně následuje, I. Isolani tím chce říci, že v rámci uvažování svatého Josefa některý z vykladačů více zdůrazňuje jeho první pohyb, jiný prostřední názor a další zase konečný soud. Protože se jedná o vykladače velmi svaté a moudré – o církevní Otce nebo velké středověké scholastiky –, je výklad všech tří částí Josefova uvažování posvěcen jejich autoritou, jež je nesena autoritou samotného Ducha Svatého. Tak náš autor dospívá k závěru, že všechny tři názory, jež uváděl na začátku této kapitoly, jsou z různých hledisek – z hlediska prvního pohybu nebo názoru či konečného soudu Josefova uvažování – pravdivé. [pozn. překl.]
- (8) Ž 72,9.
- (9) Ž 50,16-17.

Promluva o naději – dokončení ze str. 2

Dobrý Bůh je ochoten nám odpustit, pokud ho za odpuštění prosíme. Je k tomu odhodlán tak, jako je matka připravena skočit pro své dítě do ohně. Ano, milé děti, jen tomu pevně věřte. Náš Pán je na zemi jako matka, která nese své dítě v náručí. To dítě je zlé, kope ji noha-

ma, kouše, škrábe, ale matka na to nedbá. Ona ví, že kdyby je upustila, nedovedlo by samo chodit. Hleďte, to je obraz našeho Pána. On snáší všechny naše rozmary, trpí všechny naše nestydatosti, odpouští nám všechny naše nepravosti, má s námi trpělivost i proti naší vůli.

Promluva o oběti mše svaté

Všechny dobré skutky dohromady se svou cenou nevyrovňají oběti mše svaté, protože jsou to skutky lidí, mše svatá je však dílem Božím. Mučednictví je ničím ve srovnání s ní. Je to oběť, kterou člověk svým životem odevzdává Bohu. Mše svatá je oběť, kterou Bůh přináší člověku svým Tělem a svou Krví. Ach, jak důležitou osobou je kněz! Kdyby toto své poslání pochopil, umřel by. Bůh ho poslouchá. On řekne dvě věty a náš Pán přichází na jeho pokyn z nebe a vstupuje do malé hostie. Bůh upírá svůj pohled na oltář. „To je můj milovaný Syn,“ říká, „v něm mám zalíbení.“ Bůh nám nemůže nic odepřít kvůli zásluhám, které vyplývají z obětování tohoto Beránka. Kdybychom měli víru, viděli bychom Boha v knězi, který je ukrytý jako světlo za sklem, jako víno smíchané s vodou. Když držím po proměňování Nejsvětější Tělo našeho Pána ve svých rukou, často si uvědomím, že vlastně zasluhuji jedině peklo. Říkám si sám pro sebe: „Ach, kdybych ho aspoň mohl vzít s sebou. Peklo by bylo v jeho přítomnosti příjemné. Nebylo by pro mě těžké tam po celou věčnost trpět, kdybychom tam byli spolu. Ale pak už by peklo ani neexistovalo, plameny lásky by uhasily plameny spravedlnosti.“

Jak je to krásné! Po proměňování je tu dobrý Bůh tak jako v nebi. Kdyby člověk dobře pochopil toto tajemství, umřel by láskou. Bůh nás šetří pro naši slabost.

Jeden kněz po proměňování poněkud pochyboval, zda několik jeho slov může způsobit, že náš Pán sestoupí na oltář. V tu chvíli spatřil hostii úplně červenou – zbarvenou krví.

Představte si, že by nám řekli: „Ten křísí mrtvého.“ Jak rychle bychom bě-

želi, abychom to viděli. Ale cožpak není proměňování, při kterém se mění chléb a víno v Tělo a Krev Boha, daleko větším zázrakem než vzkříšení mrtvého? Měli bychom se vždy aspoň čtvrt hodiny připravovat na mši svatou. Měli bychom se vždy před dobrým Bohem co nejvíce pokorit, jako on se co nejvíce snižuje k nám ve Svátosti oltářní. Měli bychom co nejprísněji zpytovat své svědomí, neboť máme být ve stavu milosti, abychom správně mohli prožít mši svatou.

Kdybychom poznali cenu mše svaté, nebo spíš kdybychom měli víru, byli bychom jí pak přítomni mnohem horlivěji. Pamatujete si, milé děti, na příběh, který jsem vám vypravoval o knězi, který se modlil za svého přítele? Bůh mu dal poznat, že je v očistci. Myslel si, že pro něj nemůže udělat nic účinnějšího než obětovat za jeho duši mši svatou. Ve chvíli proměňování vzal hostii do svých prstů a pravil: „Svatý Otče, učinme výměnu. Ty máš duši mého přítele, která je v očistci, a já mám Tělo tvého Syna, který je v mých rukou. Tedy osvobod' mého přítele a já ti dám tvého Syna se všemi zásluhami a utrpením.“ A skutečně, ve chvíli pozdvihování viděl duši svého přítele celou zářící vstupovat do slávy v nebi. Chceme-li tedy, milé děti, dosáhnout něčeho od dobrého Boha, dělejme to také tak. Obětujme mu jeho milovaného Syna se všemi zásluhami jeho smrti a utrpení. Potom nám nebude moci nic odepřít.

*Z A. Monnin: Promluvy sv. Jana Marie Vianneye (1. díl reedice textů
vydaných pět let po smrti
sv. faráře arského).
A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí -
Přímětice - Bítov, 2006*

Varovné svědectví (4 – dokončení)

Otiskujeme na pokračování zkrácený a redakčně upravený text svědectví P. Stevena Scheiera, které zaznělo na televizní stanici EWTN a česky vyšlo knižně v Matici cyrilometodějské s. r. o.

Matka Angelika: Máme další telefon. Haló!

Posluchač B: Haló!

Matka Angelika: Odkud voláte?

Posluchač B: Z Alexandrie, Virginie.

Matka Angelika: Báječné! Na co se chcete zeptat?

Posluchač B: Mám dotaz související s jedním předchozím komentářem, Matko, totiž že na určitém místě je náš Pán skutečně přítomný: ve svaté Eucharistii a ve svatostánku. Ale zdá se, že už to pořádně nevíme... Tak jsem to zažil v jednom kostele v Illinois. Ale chtěl bych toto téma spojit s otázkou pro otce Scheiera. Loni ve vysílání uvedl, že si je jistý jednou věcí, když po úraze zase přišel k vědomí. Ta věc, kterou si byl naprosto jistý, je nebe s Ježíšem, s Matkou Boží, s anděly a svatými. Byl také přesvědčen, že žijeme ve stínovém světě. Kdyby o tom řekl něco podrobněji.

P. Scheier: Rád. Co jsem tehdy říkal, zůstává stále mým nejhlubším přesvědčením: Náš život na zemi se často řídí podle příležitostí a cílů, které se nám nabízejí. A to získává převahu nade vším ostatním.

Matka Boží ve svých poselstvích na mnoha místech říká, že nic nesmí být přednější než její Syn – nic a nikdo. Právě k tomu nás stále znovu nabádá! Příliš často ztrácíme smysl pro skutečné priority. Přesvědčil jsem se, že naší jedinou prioritou má být vsadit všechno na to, abychom byli navždy spojeni s Bohem – po celou věčnost! Nic, co lze získat na zemi, se s tím nedá srovnat. Co je na zemi dnes, může už zítra být minulostí. V tomto smyslu je to svět stínů. Někdy si myslíme, že za pohřebním vozem pojedou malý stěhováček, kterým bychom si všechno mohli vzít s sebou. Jak falešná představa!

Co mě po úrazu nejvíc ovlivnilo a o čem jsem nejvíc přemýšlel a co mě nejvíc šokovalo, byla skutečnost, že Pán se neodvolával na mínění někoho dalšího. Byl tam jen On a já. Nikdo další se na tom nepodílel. Jenom On a já. Znal mě přesně. Jedinou osobou, které se mám líbit, je On. Nikdo jiný. To je důležitá lekce!

Všichni jdeme životem a usilujeme o to, někomu se líbit. Stáváme se ne sami sebou, ale někým jiným.⁽¹⁾ Pokoušíme se líbit se druhé osobě a děláme věci, které od nás žádá nebo očekává.

Ale co má být naší prioritou, do toho jiným lidem nic není; oni s námi při soudu nebudou přítomni. Záleží jen na Pánu! On jediný mě zná. Nic Mu nemusím předstírat. Mohu být sám sebou. Miluje mě víc, než kdy pochopím. A když u soudu stojím před Ním, nemusím se přetvářovat a říkat Mu, co by rád slyšel. Ví už všechno! – „Pane, odejdi ode mne, jsem hříšník.“ Přesně tak se cítíme v jeho přítomnosti. On říká: „Pojď ke mně, miluji tě, miluji tě. Pojď, ať tě obejmou.“

Často na zemi ztrácíme toto hledisko. To mám na mysli, když mluvím o tomto světě jako o světě stínů.

Matka Angelika: Máme další telefonát. Haló!

Posluchačka C: Haló! Jak ve vám daří, Matko?

Matka Angelika: Děkuji, dobře. A jakou máte otázku?

Posluchačka C: Nejdříve, pane faráři, bych něco poznamenala k vašemu svědectví. Je velmi účinné. Ani to nedokážu vyslovit, jak velice na mne působí, když o tom ke mně mluvíte, a věřím, že ostatní to cítí také tak.

Chtěla bych se vás zeptat: Říkal jste, že zpovědníci mnohdy ve zpovědnici dávají lidem špatné rady. Člověk je v bezvýchoďné situaci a hledá radu u kněze. Může se jednat o komplikovanou záležitost, kterou nelze snadno vyřešit. Žijeme v obtížném prostředí a potřebujeme poradit. Kněz dává nevhodné nebo nesprávné rady... Hřešíme tím? Kdo v případě takového hříchu nese odpovědnost? Jsme my, kdo se zpovídáme, odpovědní za hříchy, které spácháme na základě rady kněze? Jsme za ně odpovědní i tehdy, když tušíme, že kněz radil špatně? Troufám si říci, že je to velice vážná věc. Budeme za to odpovědní v den soudu?

Ještě krátká otázka: Řekl jste, že když jste při umírání byl v přítomnosti Pána, cítil jste toto: „Pane, jsem hříšník, odejdi ode mne!“ Cítil jste také něco z jeho velké slitovnosti a z jeho velké lásky, když vyslovil rozsudek (věčné peklo)? Uvedl jste, že nás Bůh miluje víc, než si kdy dokážeme představit. Cítil jste něco z toho, nebo jste se cítil ztracený? Jeho láska a milosrdenství tu sice byly, ale vy jste je nemohl dostat.

P. Scheier: Děkuji. Pokud jde o první otázku, záleží na tom, co jako kající víte. Ale kněz je odpovědný za rady, které při zpovědi dává. Lidé dbají rad kněze! Kněz se vyzná. Má vzdělání, je odborník. Je vysvěcen jako vyslanec církve, a měl by proto dávat správné rady. Záleží také na stavu vědění kajícího. Když má ve vážných věcech pochybnosti, ať jde k jinému knězi!

K vaší druhé otázce: Cítil jsem Boží milosrdenství, když řekl: „Matko, patří Ti-bě.“ Cítil jsem jeho spravedlnost, když mi oznámil můj trest. To neznamená, že není milosrdný a milující. To jen znamenalo, že v jeho spravedlnosti se všechno odrazilo takovým způsobem, jakým jsem žil.

Matka Angelika: Cítil jste se ztracený?

P. Scheier: Ne, to ne, Matko!

Matka Angelika: Cítil jste, že je to spravedlivý rozsudek?

P. Scheier: Ano.

Matka Angelika: Byl jste ochotný přijmout trest?

P. Scheier: Ano.

Matka Angelika: To ale muselo být strašné! Přišel vám tento odsuzující rozsudek někdy znovu na mysl?

P. Scheier: Ano, velmi často!

Matka Angelika: Na to bych si mohla vsadit. Děsí vás k smrti?

P. Scheier: Ano, děsí.

Matka Angelika: To věřím, že na něco takového nikdy nezapomenete...

P. Scheier: Ne, na to nelze zapomenout! Až do dneška nebylo dne, kdy bych o tom nepřemýšlel.

Matka Angelika: A také musíte být vděčný za přimluvu naší Matky Boží!

P. Scheier: Ano, nemohu za to dost poděkovat. Jsem přesvědčen, nezávisle na tom, že kdybychom pro ni dělali nevim co, nikdy to nebude dost.

Matka Angelika: Cítím to stejně, za všechno děkujeme Pánu. Co koná právě teď

► pro naši televizní stanici a pro posluchače, to je úžasné! Vím, že stanice slouží lidem. I mé zázračné uzdravení slouží lidem. Jak můžeme pracovat pro obrácení? Snad prosit o sebepoznání? Měl jste nějaké poznání sebe sama, když jste umíral?

P. Scheier: Ano, Matko, měl, ale nebdal jsem na ně. To je ten rozdíl! Zásada zní: Poznej sám sebe! Bůh nám pomáhá k sebepoznání. Ale nenutí nás, abychom dělali, co od nás očekává, protože máme svobodnou vůli.

Matka Angelika: Ale nechodil jste ke zpovědi?

P. Scheier: Ale ano, chodil jsem, když jsem chtěl. Měl jsem na to hodně času.

Matka Angelika: Říkáte, že jste na to měl hodně času. Kolik vám bylo tenkrát let?

P. Scheier: Teď mám 52. Od té doby uběhlo 12 let. Tehdy mi bylo 40.

Matka Angelika: To jste měl ale vědět lépe!

P. Scheier: Jistě.

Matka Angelika: Když jste šel ke zpovědi... Tomu nerozumím... Jak se vás na to zeptat? Říkal jste všechno, nebo jen to, o čem jste si myslel, že máte říkat?

P. Scheier: Ve zpovědi jsem pokaždé řekl všechno! Ale dosti dlouhou dobu jsem zanedbával příležitost jít ke zpovědi. V době nehody jsem byl vinen hříchy, ze kterých jsem se nevyzpovídal, a smrtelnými hříchy, kterých jsem nelitoval.⁽²⁾

Matka Angelika: Podívejte se, je to tak: Jednou mě jedna žena - už si nepamatuji, před kolika lety - vezla do nemocnice, šlo o jednu z mých operací. Ta paní pořád

mluvila. Když jela kolem rohu bloku domů, z ničeho nic jsem v bočním okénku uviděla chladič velkého autobusu. Myslela jsem, že je to můj konec. Věděla jsem, že je potřeba zásahu, a autobus se najednou ocitl před námi na chodníku. Přitom jsem nemyslela ani na Ježíše, ani na sebe a na své hříchy. Myslela jsem jen na to, že nás ten chladič rozdrtil! Tím chci říci: Nesmíme čekat na poslední minutu!

P. Scheier: Správně! Ošetřovatelka, která u mne byla, mi po úrazu řikala, že jsem se pokoušel modlit Zdravas, Maria. Říkali mi také, že ještě kolem půlnoci jsem se pokoušel modlit se. Jeden kněz si myslel, že jsem mluvil zmateně. Přesto jsem se pokoušel modlit se Zdravas, Maria. Závěr modlitby zní: „Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.“ Maria je naše přímlovkyň. Chtěl jsem tenkrát říci: „Maria, přijď mi na pomoc!“ Nevím, jestli jsem to říkal takto, ale to jsem jí chtěl sdělit.

Matka Angelika: Nebyl jste si vědom, že se modlíte?

P. Scheier: Ne, nevěděl jsem o tom. Zdá se, že jsem i v bezvědomí byl s to nechat jednat Matku Boží.

Matka Angelika: Z toho je patrné, že jsme si málo vědomi moci Matky Boží!

P. Scheier: Jistě!

Matka Angelika: Jak se teď cítíte?

P. Scheier: V jakém ohledu?

Matka Angelika: No, vezměme obvyklé hříchy. Nechci mluvit o těžkých hříších. Jsem si jistá, že teď už je nemáte! Ale stále znovu býváme netrpěliví. Občas máme chuť

praštit někoho banánem po hlavě... nebo podobné běžné věci. Má to pro vás dnes větší význam než předtím?

P. Scheier: Ano, mnohem větší! Jsem si teď víc vědom své hříšnosti než předtím. Poznal jsem to a prosil jsem Pána, aby mě osvobodil od některých věcí. Ale nechce to udělat! Musím říci, že ze začátku to pro mne bylo strašné. Ale teď už to není tak zlé. Když jsem se modlil: „Pane, dej mi trpělivost!“, poslal mi někoho, s kým mohu být buď trpělivý, nebo právě netrpělivý. Pokaždé jsem zklamal. Takovým způsobem se mnou zachází.

Když se modlím: „Pane, odejmi ode mne tuto slabost!“, pak řekne: „Ne, ve tvé slabosti bude moje moc dokonalá!“ Vím velice dobře o své slabosti, ale On mě ujišťuje, že mi nedá nést víc, než na kolik stačí mé síly, a vždycky je tu, aby mi pomohl dosáhnout jisté upřímnosti a přímosti, protože jsem toho schopen.

Matka Angelika: Pane faráři, už nám zbývá pouze minuta a kousek. Dejte nám požehnání!

P. Scheier: Požehnání všemohoucího Otce, Syna a Duchu Svatého ať na vás sestoupí a zůstává stále s vámi. Amen.

Matka Angelika: Nyní už nám zbývá jen pár okamžiků, právě na to, abychom řekli toto: Uvědomte si, že před soudnou stolicí Boží nebudete mít s sebou nic jiného než sami sebe. To mě stále udivuje: Když v téže době umírá milion lidí, stojí přesto každý před soudnou stolicí Boží úplně sám! To je dost tvrdá, ale zároveň úžasná pravda.

PEKLO JE!

Myšlenky sv. Petra Juliána Eymarda, zakladatele řádu eucharistiánů

Největší světci považovali rozjímání o pekle za velmi blahodárné a objevovali v něm různé pohnutky ke stále větší lásce k Spasiteli. Láska sice vytváří svatost, ale nezřídká je bázeň prospěšná, ba přímo nezbytná.

Pravda o existenci pekla je nepochybně strašlivá a těžko se jí věří. Přesto v ně věří všichni: nevěřící, pohané, Turci a bludaři stejně jako katolíci. Přesto nevěřící a všechny, s jejichž vírou to není valné, tato pravda děsí, a když jim ji někdo chce dokázat, rouhají se Bohu.

Peklo působí léčivě jen na ty, kdo milují Boha. Jakkak může Bůh své tvory, které stvořil s tak velkou láskou, zatratit k věčnému pekelnému trestu? Po smrti přestává Boží slitovnost s námi. Vyvolených je, podle slov Spasitele, málo. Cestu, která vede k nebi, najde jen málo lidí, zatímco mnozí jdou stezkami zkázy. To je výslovné učení evangelia. Může tedy nekonečně dobrý Bůh tolik lidí na věky zatratit? Vždyť jsou lidé, kteří ani největšího zločince nechtějí odsoudit k smrti!

Pro duše, které mají při smrti lehké hříchy, Boží slitovnost trvá i na věčnosti.

Pro zatracené už není milosrdenství. Bůh a Pán je zmaří. A nejsou i tací, kteří vedli svatý život a předstoupí před soudný stolec s jediným smrtelným hříchem? I ti jsou navždy zavrženi! Věčný trest, věčné odloučení od Boha, jak úděsná myšlenka! Věčně zoufalství, hanba, trýzeň! Pak chápeme, že se našli učenci, kteří tvrdili, že peklo nemůže být věčné, protože to by odporovalo nekonečné Boží dobrotě. Tuto nauku církev zavrhl jako blud. Snadno se však dá pochopit, proč našla tolik přívrženců. Věčného pekelného trestu se totiž hrozíme. V pekle bude věčné zoufalství, věčný pláč

a skřípění zubů.⁽³⁾ Na zemi je nejstrašnější zoufalství, před nímž nás může chránit zvláštní milost. Kdo nemá víru, dává před zoufalstvím přednost smrti a vytrhuje se mu tím, že si sám bere život. To už v pekle není možné, tam se žije ve stálé smrtelné úzkosti a zoufalství, bez jediného paprsku naděje a útěchy.

Musím zde vyprávět příhodu, kterou mám živě v paměti a která nám umožní představit si tuto bolest zoufalství:

V r. 1852 ke mně přivedli posedlého, který předtím nikdy nebyl dobrým křesťanem. Zlý nepřítel mluvil jeho ústy a rouhal se Bohu kvůli nekonečnému trvání svého trestu. Jeden kněz se zlého nepřitele zeptal: „Jaké podmínky bys přijal, kdyby ti za milion let zasvitl paprsek naděje?“ Nato řekl démon, který o sobě tvrdil, že je bývalý serafín Astarot, a na jehož tváři bylo vidět velký jas, vzteklym hlasem: „Kdyby byl z pekla do nebe sloup ze samých dýk a ostrých mečů, my zavržení bychom po něm rádi stoupali milion let za jedinou minutu naděje. Ale je to marné.“ Pak zuřil proti Bohu a rouhal se: „Jak to, že je Bůh vůči nám tak nespravedlivý! Lidé zhřešili víc než my a hřeší každý den. My jsme spáchali jen jeden hřích. Lidem Bůh odpouští, zatímco my musíme cítit celou váhu Boží spravedlnosti.“ Pak si nešťastník rval vlasy a byl by se zabil, kdyby mu v tom nezabránili.

Podívejme se na bohatého hodovníka v pekle. Prosí Abraháma o jedinou kapku vody, aby si ochladil žhavý jazyk. To je nemožné, neboť „mezi námi a vámi je nepřekonatelná propast. Ty jsi měl za života dobré věci, teď trpíš právem.“ Poslouchejte tato slova: Tento boháč nespáchal žádný velký zločin, aby ho světská spravedlnost musela potrestat. Jenom nemírně užíval pozemských dober. A přesto je navždy zavržen!

Největším utrpením v pekle je mravní bolest, v paměti, v představitosti, v rozumu. Jak musí trpět ti, kdo jako zbožný kněz Saprise prožili většinu svého života svatě, ale pak nevytrvali až do konce? – Tito zavržení musí trpět nejvíce. Milovali Boha, tak snadno mohli vytrvat v jeho službě. Teď to vidí. Dříve měli už předchůt věčné blaženosti, teď jsou zavržení. Říkám na věky, protože podle slov mudrce jsou tři propasti, které nelze vyplnit: hamižnost, peklo a smrt. Pracujeme proto

na své spáse s bázní a třesením. Oh, jistě jsou v pekle lidé, kteří hřešili méně než já. Boží dobrotě musím děkovat, že jsem ještě nebyl zavržen. Kdyby mě byl zavrhl, neděla by se mi křivda a nebyl bych mohl proti tomuto rozsudku nic namítat; jediný z mých smrtelných hříchů vydal Spasitele na smrt. Jsem tedy také jeho kat. V pekle jsou nepochybně lidé, kteří byli na zemi považováni za světce, mezi nimi též kněží a řeholní osoby. Nemohlo se to stát i mně?

Vytrvám ve službě Boží až do konce svého života? To je velice důležitá otázka. Naneštěstí se příliš málo bojíme hříchu, a když jsme jej spáchali, nemáme odvahy patřičně jej usmířit. Říkáme si: Vyzpovídám se, až budu nemocný, vzbudím dokonalou lítost, a tak si zajistím spásu duše. Ale copak nevíme, že smrt přichází jako zloděj v noci a zmaří naše plány?

Kdo je chráněn před těžkým hříchem? Kdo ví, zda bude vždy statečně vyznávat víru? Kdo ví, „zda je hoden lásky, či nenávisti“? Tato myšlenka děsila i svatého Bernarda. Proto chceme stále užívat účinných prostředků spásy a nestavět příliš na svých přáních a rozhodnutích, protože pokud jde o věčnost, nemůžeme si být nikdy jisti. Nejsem už na cestě ke smrtelnému hříchu? Proto se dobře zpytujte, i pokud jde o lehké hříchy, to jsou malé léčky, které nás mohou stáhnout do propasti; můžeme dopadnout jak Samson, kterého úlisná Dalila vtáhla do záhuby.

Jsou některé lehké hříchy, které člověka obvykle přivedou k hříchu smrtelnému. Patří sem hříchy necudnosti: Jak učí svatý Alfons, v pekle není asi ani jeden člověk, který by nebyl zatracen za nečistotu. Dále sem patří hříchy duchovní pýchy, které obvykle vedou k odpadu. Když ani pomyšlení na peklo, ani úvaha o věčné Boží lásce nestačí člověku k obrácení, pak je nenávratně ztracen. Jen neříkejme: „Já žiji v blízkosti eucharistického Spasitele. Čehopak bych se měl bát?“

Jidáš také žil ve společnosti Vykupitele. „Ale já miluji Boha.“ Vždyť Jidáš také ze začátku miloval Spasitele, ale vlažnost postupně udusila jeho lásku a učinila jej zrádce. Ze dvou lotrů po stranách Vykupitele byl jen jeden zachráněn, druhý zavržen. Kdo má to štěstí, že žije v blízkosti eucharistického Spasitele, tomu je dán prostředek k záchraně. Kdo ho neužívá, nakládá na sebe tím těžší odpovědnost. Vede

se mu jako odpadlým andělům: Padá tím hlouběji, čím výše stál, a bude proto muset snášet nejstrašnější utrpení.

(Die heilige Eucharistie, Lindau 1898)

* * *

CO K TOMU ŘÍKÁ KATECHISMUS KATOLICKÉ CÍRKVE

Katechismus katolické církve k tématu svědectví P. Scheiera hovoří v článcích 1020 až 1045.

* * *

MODLITBA

SV. TEREZIE Z LISIEUX

Ježíši Kriste, věčný Veleknězi, zachovej své kněze v ochraně svého Nejsvětějšího Srdce, kde jim nikdo nemůže škodit.

Zachovej bez poskvrny jejich pomazané ruce,

kteří se každý den dotýkají

Tvého svatého Těla.

Chraň jejich rty,

zčervenalé tvou drahocennou krví.

Zachovej čisté a netknuté světem jejich srdce,

kteří nese pečeť

Tvého slavného kněžství.

Dej jim růst v lásce a věrnosti k Tobě a chraň je před nákazou světa.

Dej jim spolu s mocí proměňovat chléb a víno

také moc proměňovat srdce.

Požehnej jejich práci hojným ovocem a daruj jim jednu korunu věčného života.

Amen.

Z knihy Steven Scheier: Varovné svědectví. Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2002.

Poznámky:

⁽¹⁾ Milující se proměňuje v to, co miluje. Sv. Pavel, který uskutečnil tento stupeň lásky, říká: „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.“ (Gal 2,20)

⁽²⁾ Když někdo spáchá těžký hřích, je povinen ho hned litovat a využít nejbližší příležitosti ke zpovědi. Není-li to možné a jde o kněze, může tento udílet svátosti, když to pastorační vyžaduje, např. sloužit nedělní mši svatou pro věřící. V tomto případě bezpodmínečně musí vzbudit dokonalou lítost. P. Scheier nejen že nevyužil nejbližší příležitosti ke zpovědi, ale vynechal i akt dokonalé lítosti, aby mohl hodně udílet svátosti.

⁽³⁾ Srov. Mt 8,12. [pozn. red.]

Pondělí 1. 8. 2016

6:05 Nowa Huta 6:35 V pohorách po horách (21. díl): Divčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka 6:45 Náročný kámen 7:30 Černobilý svět 7:40 Outdoor Films s Alfrédem Krzemieněm (50. díl): Fotograf přírodních krás 9:10 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 9:20 Guyanská Diana 9:50 10 let s televizí Noe: Z farnosti i z Vatikánu 10:45 Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti 11:45 Bible pro nejmenší: Hana 11:50 Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Písnový koktejl z Mohelnického dostavníku 2013 12:45 Nikdy není pozdě 12:55 Labutí sen o duši 13:50 Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčkout! 14:15 Prešiel som hranicu 15:10 Noční univerzita: RNDr. Alexandr Vondra – Česká společnost a politika po roce 1989 16:00 Můj Bůh a Walter: Poslední věci 16:20 Bez hábitu naživo: Z konventu sester alžbětinek v Jablunkově 17:15 Sestra Tereza Valsé Pantellini – místa a vzpomínky 17:45 Ars Vaticana (23. díl) 18:00 Zázrak v pralese 18:30 Bible pro nejmenší: Šalamoun 18:35 Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička 18:40 Dar z Medžugorje 19:00 Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer 20:00 Můj chrám: Ing. Stanislav Juránek, senátor Senátu Parlamentu ČR, v kostele sv. Cyrila a Metoděje, Brno – Židenice [P] 20:15 Sedm výprav Josefa Vágnera (5. díl): Tragédie žiraf 21:40 ARTBITR – Kulturní magazín (3. díl): S Lenny 21:55 Noční univerzita: Lucie Cincialová – Nemají víno 22:45 Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky 23:30 Kulatý stůl: Don Quijote dnes, aneb Má čest ještě smysl? 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 2. 8. 2016

6:05 I. absolventský koncert Akademie Václava Hudečka 2013 7:35 Pomáhá srdcem 7:45 Hrdinové víry (12. díl): Ženské řehole a jejich osud v době totality 8:50 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 9:05 Cesta k andělům (78. díl): Adolf Born – výtvarník 10:00 Muzikanti, hrajte 10:30 Noční univerzita: Lucie Cincialová – Nemají víno 11:20 Můj Bůh a Walter: Poslední věci 11:40 Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička 11:45 Bible pro nejmenší: Šalamoun 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Dům ze skla? (10. díl): S Pavlem Fischerem 13:10 Před branami křesťanského království 13:45 V pohorách po horách (21. díl): Divčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka 13:55 Léta letí k andělům (74. díl): Václav Žilka – hudebník a pedagog podle Veroniky Žilkové, rodiny a přátel 14:25 Kulatý stůl: Don Quijote dnes aneb Má čest ještě smysl? 16:00 Ars Vaticana (23. díl) 16:10 Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách 16:35 Misie skrze svědky 17:30 Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti 18:00 Noeland (46. díl) 18:30 Bible pro nejmenší: Šalamoun 18:35 Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička 18:40 Animované biblické příběhy: Pavlova služba 19:10 Odkaz předků (5. díl): Stará Voda 19:30 Zpravodajské Noeviny: 2. 8. 2016 [P] 20:00 Evropská katolíci v utajení – Kosovo [P] 20:30 Cvrlikání (31. díl): Quanti Minoris 21:35 Zpravodajské Noeviny: 2. 8. 2016 22:00 Outdoor Films se Štěpánem Černouškem (42. díl): Sibiřské gulagy 23:35 Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku 0:10 Cesta k andělům (91. díl): Halina Pawłowska – spisovatelka a moderátorka 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 3. 8. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 2. 8. 2016 6:25 Noční univerzita: RNDr. Alexandr Vondra – Česká společnost a politika po roce 1989 7:15 Dobrý Pastier 7:50 Outdoor Films s Jaroslavem Jindrou (8. díl): Vězněm ve vlastní minizemi 9:25 Ars Vaticana (23. díl) 9:40 Přímý přenos generální audience papeže [L] 10:50 Vladyka 11:10 Sestra Tereza Valsé Pantellini – místa a vzpomínky 11:40 Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička 11:45 Bible pro nejmenší: Šalamoun 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Telepace [L] 12:50 ARTBITR – Kulturní magazín (6. díl): S knihovníkem Bohdanem Volejníčkem 13:05 Sedm výprav Josefa Vágnera (5. díl): Tragédie žiraf 14:30 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 14:40 Tam, kde již 10 let naplňují dny životem 15:05 Most milosrdenství 15:35 Zpravodajské Noeviny: 2. 8. 2016 16:00 Můj chrám: Ing. Stanislav Juránek, senátor Senátu Parlamentu ČR, v kostele sv. Cyrila a Metoděje, Brno – Židenice 16:15 Jak potkávat svět (41. díl): S Milošem Bokem 17:35 Soňa 17:50 Joint náš vezdejší 18:05 Můj Bůh a Walter: Život z Krista 18:30 Bible pro nejmenší: Eliáš 18:35 Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička 18:40 Královna a matka Chorvatů 19:30 Terra Santa News: 3. 8. 2016 [P] 20:00 BET LECEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustinián v Praze 20:15 Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Udělejte všechno, co vám řekne 21:10 Marcel Van – skrytý apoštol lásky 22:10 Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčkout! 22:35 Generální audience Svatého otce 23:05 Velké ticho v Poličanech 23:30 I. absolventský koncert Akademie Václava Hudečka 2013 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 4. 8. 2016

6:05 Odkaz předků (5. díl): Stará Voda 6:20 Dar z Medžugorje 6:40 BET LECEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustinián v Praze 6:55 Hrdinové víry (9. díl): Štěpán Trochta 8:00 Na hranici pekla: Pronásledování křesťanů v Iráku 8:35 Bez hábitu naživo: Z domu kongregace Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné v Plasech 9:40 Terra Santa News: 3. 8. 2016 10:05 Kulatý stůl: Don Quijote dnes, aneb Má čest ještě smysl? 11:40 Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička 11:45 Bible pro nejmenší: Eliáš 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Outdoor Films s Jaroslavem Jindrou (8. díl): Vězněm ve vlastní minizemi 13:40 Generální audience Svatého otce 14:10 V pohorách po horách (21. díl): Divčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka 14:20 Guyanská Diana 14:45 Noeland (46. díl) 15:15 Náročný kámen 16:00 Zpravodajské Noeviny: 2. 8. 2016 16:20 Muzikanti, hrajte 18:00 Animované biblické příběhy: Pavlova služba 18:30 Bible pro nejmenší: Daniel 18:35 Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička 18:40 Cesta k andělům (78. díl): Adolf Born – výtvarník 19:35 Ars Vaticana (24. díl) 20:00 Noemova pošta: Srpen [L] 21:30 Putování po evropských klášterech: Karmelitky – Vogelenzang – Sny o novém začátku 22:05 Pod lampou [P] 0:15 Můj chrám: Ing. Stanislav Juránek, senátor Senátu Parlamentu ČR, v kostele sv. Cyrila a Metoděje, Brno – Židenice 0:30 Můj Bůh a Walter: Život z Krista 0:50 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 5. 8. 2016

6:05 Sestra Tereza Valsé Pantellini- místa a vzpomínky 6:35 Můj chrám: Ing. Stanislav Juránek, senátor Senátu Parlamentu ČR, v kostele sv. Cyrila a Metoděje, Brno – Židenice 6:55 Cesta k andělům (78. díl): Adolf Born – výtvarník 7:45 Rozsévání v slzách 8:10 Jánošíkove dni 2015 8:45 Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčkout! 9:15 Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Udělejte všechno, co vám řekne 10:10 ARTBITR – Kulturní magazín (6. díl): S knihovníkem Bohdanem Volejníčkem 10:20 Sedm výprav

Josefa Vágnera (5. díl): Tragédie žiraf 11:40 Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička 11:45 Bible pro nejmenší: Daniel 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cestujeme regionem Záhorie 13:05 Obdarování – Otec Radek 13:20 BET LECEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustinián v Praze 13:40 Písnový koktejl z Mohelnického dostavníku 2013 14:20 Dům ze skla? (9. díl): S publicistou Alešem Palánem 15:20 Dar z Medžugorje 15:40 Ars Vaticana (24. díl) 16:00 Kulatý stůl (196. díl): Vira Karla IV. 17:35 Salesiáni v Brazílii 17:55 Dobrý Pastier 18:30 Bible pro nejmenší: Jonáš 18:35 Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička 18:45 Můj Bůh a Walter: Život z Krista 19:05 Evropská katolíci v utajení – Kosovo 19:30 Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír 19:40 V pohorách po horách (21. díl): Divčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka 19:55 Putování po evropských klášterech: Karmelitky – Vogelenzang – Sny o novém začátku 20:30 Jánošíkove dni v Terchovej 2016: „Hrajte mi muzička, nebeský anđele...“ [L] 23:05 10 let s televizí Noe: Vzdělávání otevřeno 0:10 Bez hábitu naživo: Z domu kongregace Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné v Plasech 1:10 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 6. 8. 2016

6:05 Hrdinové víry (13. díl): Zdenka Schelingová 7:05 BET LECEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustinián v Praze 7:20 10 let s televizí Noe: Vzdělávání otevřeno 8:20 Noeland (46. díl) 8:50 Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička 8:55 Animované biblické příběhy: Pavlova služba 9:25 Hermie a přátelé: Ztracený komárí poklad 10:05 Můj chrám: Ing. Stanislav Juránek, senátor Senátu Parlamentu ČR v kostele sv. Cyrila a Metoděje, Brno – Židenice 10:20 Můj Bůh a Walter: Život z Krista 10:40 Bez hábitu naživo: Z domu kongregace Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné v Plasech 11:45 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 12:00 Jánošíkove dni v Terchovej 2016: „Pášli zme my, pašli, na grúnicku rásli!“ [L] 13:40 Odkaz předků (5. díl): Stará Voda 14:00 Pod lampou 16:05 Terra Santa News: 3. 8. 2016 16:25 Noemova pošta: Srpen 18:00 Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou 18:30 Bible pro nejmenší: Jonáš 18:35 Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička 18:40 Muzikanti, hrajte 19:10 Povolání – Sestra Olga 19:30 Hlubinami vesmíru s Ing. Janou Tichou: Planety – 2. díl [P] 20:10 V pohorách po horách (25. díl): Volovec – Roháče [P] 20:30 Jánošíkove dni v Terchovej 2016: „Hej, lebo tancuj, lebo pískaj...“ [L] 23:40 Evropská katolíci v utajení – Kosovo 0:05 Noční univerzita: RNDr. Alexandr Vondra – Česká společnost a politika po roce 1989 0:50 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 7. 8. 2016

6:15 Dobrý Pastier 6:50 Joint náš vezdejší 7:00 P. Ignác Stuchlý 7:10 Ars Vaticana (24. díl) 7:30 Odkaz předků (5. díl): Stará Voda 7:45 Dar z Medžugorje 8:05 ARTBITR – Kulturní magazín (6. díl): S knihovníkem Bohdanem Volejníčkem 8:20 Noemova pošta: Srpen 9:55 Můj Bůh a Walter: Život z Krista 10:30 Mše svatá – svatovavřínecká pouť kuchařů v Luboměřích [L] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 10 let s televizí Noe: Vzdělávání otevřeno 13:25 Muzikanti, hrajte 14:00 Hlubinami vesmíru s Ing. Janou Tichou: Planety, 2. díl 14:40 BET LECEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustinián v Praze 15:00 Jánošíkove dni v Terchovej 2016: V súzvuku s domovom aj so svetom [L] 17:55 Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem 18:00 Noeland (47. díl) 18:30 Hermie – obyčejná housenka 19:05 Zázrak v pralese 19:40 Poselství svatých: Johanka z Arku 20:00 Eva Pilarová – 55 let na scéně: Lucerna Praha 21:30 Smírcí kříž 22:00 Na druhý pohled, 1. díl: Odvážně 23:35 Ars Vaticana (24. díl) 23:50 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:05 Večer chval (51. díl): Celostátní přehlídka církevních škol v Odrách 1:20 Noční repríza dopoledních pořadů.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za ochranu světa, Ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY NA SRPEN 2016

Všeobecný: Aby se sport stal příležitostí k bratrskému setkávání mezi národy a významně přispěl k míru ve světě.

Evangelizační: Aby křesťané ve svém následování evangelia vydávali svědectví víry, úcty a lásky k bližnímu.

Národní: Nanebevzatá Matka Boží ať nám vyprosí a upevní v nás jistotu, že víra v Boha a poslušnost vůči jeho vůli jsou největším bohatstvím, radostí, důstojností a krásou člověka.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Ve výstavní síni **Vlastivědného muzea ve Švábenicích** je otevřena **každou neděli od 31. července do 30. října 2016** nová velká **výstava s názvem NAŠI ZVÍŘECÍ PŘÁTELÉ: KONÍČCI, PEJSCÍ A KOČIČKY**. Uvidíte opět nepřeberné množství všech druhů těchto ušlechtilých zvířátek Božího stvoření objektivem našich fotoreportérů. **Otevřeno je vždy v neděli odpoledne od 13 do 17 hodin**. V neděli 9. října 2016 bude muzeum uzavřeno. Zároveň si můžete prohlédnout stálé expozice Vlastivědného i Kostelního muzea a stálou Muzejní galerii betlémů. **Vstupné dobrovolné – jste srdečně zváni!**

POUŤ K PANNĚ MARIÍ KLOKOTSKÉ

Pátek 12. srpna 2016

Vigilie slavnosti Nanebevzetí Panny Marie: 17.00 mše svatá – P. Norbert Vehovský, OPraem.

Sobota 13. srpna 2016

8.00 mše svatá – P. Jan Kulhánek, novokněžské požehnání

• **10.00 hlavní mše svatá** – hlavní celebrant Mons. Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický • 14.00 beseda s otcem biskupem Vlastimilem • 15.00 Klokotské hodinky a svátostné požehnání • 17.00 mše svatá – P. Mariusz Piwovarczyk, OMI. Od rána možnost přistoupit ke svátosti smíření. V sobotu od 8.00 do 13.00 bude ke kostelu přístup autem omezený.

Neděle 14. srpna 2016

10.00 mše svatá – Mons. David Henzl, generální vikář českobudějovické diecéze • 15.00 zpívané Klokotské hodinky se svátostným požehnáním.

Pondělí 15. srpna 2016

Od 16 hodin svátost smíření • 17.00 mše svatá – P. Günther Eckbauer, OMI, misionář milosrdenství • 18.00 přednáška. Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné.

Kontakt: tel. 381 232 584 • e-mail: klokotyomi@volny.cz

• www.klokoty.cz • www.oblati.cz. Poutnické skupiny prosíme o nahlášení na tel. 730 572 937.

Liturgická čtení

Neděle 31. 7. – 18. neděle v mezidobí

1. čt.: Kaz 1,2; 2,21–23
Ž 90(89),3–4.5–6.12–13
Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!*)
2. čt.: Kol 3,1–5.9–11
Ev.: Lk 12,13–21

Pondělí 1. 8. – památka sv. Alfonsa Marie z Liguori

1. čt.: Jer 28,1–17
Ž 119(118),29.43.79.80.95.102
Odp.: 68b (*Nauč mě, Hospodine, svým příkazům.*)
Ev.: Mt 14,13–21

Úterý 2. 8. – nezávazná památka sv. Eusebia z Vercelli nebo sv. Petra Juliána Eymarda

1. čt.: Jer 30,1–2.12–15.18–22
Ž 102(101),16–18.19–21.29+22–23
Odp.: 17 (*Hospodin znovu zbuduje Sión a objevi se ve své slávě.*)
Ev.: Mt 14,22–36

Středa 3. 8. – ferie

1. čt.: Jer 31,1–7
Jer 31,10.11–12ab.13
Odp.: srov. 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)
Ev.: Mt 15,21–28

Čtvrtek 4. 8. – památka sv. Jana Marie Vianneye

1. čt.: Jer 31,31–34
Ž 51(50),12–13.14–15.18–19
Odp.: 12a (*Sťvoř mi čisté srdce, Bože!*)
Ev.: Mt 16,13–23

Pátek 5. 8. – nezávazná památka Posvěcení římské baziliky Panny Marie

1. čt.: Neh 2,1.3; 3,1–3.6–7
Dt 32,35cd–36ab.39abcd.41
Odp.: 39c (*Já usmrcuji a já oživuji.*)
Ev.: Mt 16,24–28

Sobota 6. 8. – svátek Proměnění Páně

1. čt.: Dan 7,9–10.13–14
nebo 2 Petr 1,16–19
Ž 97(96),1–2.5–6.9
Odp.: 1a.9a (*Hospodin kraluje, je povznesen nad celou zemí.*)
Ev.: Lk 9,28b–36

BREVIÁŘ PRO LAIKY

30. ČERVENCE – 6. SRPNA 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 31. 7.	PO 1. 8.	ÚT 2. 8.	ST 3. 8.	ČT 4. 8.	PÁ 5. 8.	SO 6. 8.									
Antifona	919	1029	1734	1953	949	1061	964	1077	1722	1941	996	1113	1452	1634		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	783	881	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1734	1953	949	1062	964	1078	1723	1941	997	1114	1452	1635		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1453	1636		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	813	914		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1735	1954	953	1066	969	1083	1724	1942	1001	1118	1454	1636		
Antifona k Zach. kantiku	708	799	1735	1954	953	1066	969	1083	1724	1943	1448	1630	1454	1636		
Prosby	924	1034	1724	1943	953	1066	969	1084	1724	1943	1002	1119	1454	1636		
Závěrečná modlitba	708	799	1446	1627	1447	1628	970	1084	1448	1629	1448	1630	1455	1637		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1455	1638		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1456	1638		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1456	1638		
Závěrečná modlitba	708	799	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1455	1637		
Nešpory:																
	SO 30. 7.															
Hymnus	915	1024	929	1039	1736	1955	959	1072	975	1090	1727	1946	1008	1125	1457	1639
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1457	1640
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1457	1640
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1737	1956	962	1076	979	1094	1730	1949	1011	1129	1459	1642
Ant. ke kant. P. M.	708	799	709	799	1737	1956	962	1076	979	1094	1731	1950	1448	1630	1459	1642
Prosby	918	1028	933	1044	1731	1950	963	1076	979	1095	1731	1950	1011	1129	1459	1642
Záv. modlitba	708	799	708	799	1446	1627	1447	1628	980	1095	1448	1629	1448	1630	1455	1637
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

ŽIVOT S BOŽÍM SLOVEM

MODLITBA S BIBLÍ V RUCI

Angelo Scarano • Odpovědná redaktorka Eva Mešková • Předmluva Vojtěch Kodet

Autor knížky nabízí osvědčené způsoby, jak přistupovat k četbě Božího slova, jak se s ním modlit a nechat ho promlouvat do svého života. V první části vysvětluje podstatu Božího slova. V druhé, praktické části zaznívají konkrétní podněty pro četbu a modlitbu s Bibli v ruce. Třetí část probírá desatero nejčastějších problémů, které mohou vyvstat na cestě s Božím slovem.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 100x165 mm, 96 stran, 119 Kč*

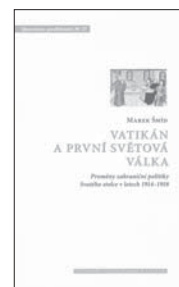
KATOLICKÁ CÍRKEV V DOBĚ NEDÁVNÉ

VATIKÁN A PRVNÍ SVĚTOVÁ VÁLKA • PROMĚNY ZAHRANIČNÍ POLITIKY SVATÉHO STOLCE V LETECH 1914–1918

Marek Šmíd • Odpovědný redaktor Zdeněk Granát • Lektorovali prof. ThLic. PaedDr. Martin Weis, Th.D., a doc. PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D.

První česká monografie zabývající se postojem Svatého stolce v době světového konfliktu v letech 1914–1918. V převážně chronologickém pohledu rekonstruuje, analyzuje a popisuje aktivity vatikánských kruhů na počátku války, v jejím průběhu i na jejím konci, sleduje eskalaci světového konfliktu, vztahy Svatého stolce k jednotlivým světovým mocnostem,

papežovy mírové návrhy i jeho odsudky nekonečného vraždění. Na pozadí hlavních událostí první světové války přibližuje příběhy významných osobností římské kurie i proměny politicko-náboženských souvislostí, které měly bezpochyby vliv na rozhodování samotného Svatého stolce. Výsledkem je poměrně plastický obraz aktivit Benedikta XV. a jeho státního sekretáře Pietra Gasparriho, kteří se mírovými prostředky snažili bránit nesmyslnému krveprolévání.

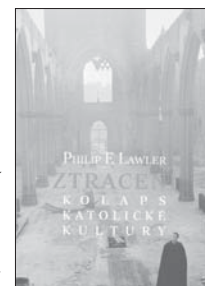

*Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK)
Brož., 125x200 mm, 128 stran, 149 Kč*

ZTRACENÍ • KOLAPS KATOLICKÉ KULTURY

Philip F. Lawler • Z angličtiny přeložila Lucie Cekotová • Odborná spolupráce P. Štěpán Smolen • Předmluva doc. Vladimír Palko

Na jaře roku 2016 získal Oscara za nejlepší film snímek *Spotlight*, který mapuje odhalení skandálu spojeného s krytím sexuálního zneužívání v katolické církvi. Americký katolický novinář Philip Lawler se v této knize ptá po příčinách zmíněné krize, sleduje její průběh a hledá cestu k jejímu řešení. Vyhýbá se laciné apologetice i laciné kritice: Nelíčí to, co je v církvi nemocné, jako zdravé, a zároveň nechce ničit, ale pomáhat Nevěště Kristově k uzdravení.

*Jiří Brauner – Kartuziánské nakladatelství ve spolupráci s nakladatelstvím Hesperion, z. s.
Brož., A5, 280 stran, 279 Kč*

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spol. s r. o. Vydává Malice cyrilometodějská, spol. s r. o. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz); objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradníka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugaorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.